

BAÑIOLA AIZPURUA'TAÍ ABELIN'EK
SORTUA

LAGUN TXAÍ BAT

IRU EGINTZETAN ANTZEÍTI ITUNA

P. pesta t'erdi
ATV
56038

2,50 —

H-62242
F-63028

AN
36038

BAÑIOLA AIZPURUA 'TAÍ' ABELIN 'EK
SORTUA

LAGUN TXAÍ BAT

IRU EGINTZETAN ANTZEZTI ITUNA

DONOSTIAN 1912^{an} URTEAN
«EUZKAL-ITZ JOSTALDIEN BATZAREAK»
EGINDAKO INDAR-NEURTZEETAN AURENEKO
SARIA IRABASIA

DONOSTIYAN
JOAKIN BAROJA'REN ETXEA

ALZAGA'TAR TORIBIO JAUNARI

*Iruditegian aureneko oinkadak
ematen zuk erakutzi zidazun.
Zugandik etori zait euzko-antzerti
gaietako zaletasuna
Ezta bada aritzekoa orain arte,
nere ustez, egin dedan lanarik
egokiena zuri opatzea
Ar ezazu gogoz irakasle bikaña
ta lagun ona.*

EGIΛEAK

IRUDIGIŁEAK

KAITANA.....	Arantzale andria.
MIKELA.....	20 urteko kayeko neska gastia.
KARLOTA.....	25 urteko kayeko neska gastia.
AITON JOXEPE.....	Sotoko aitona.
ANJEL.....	25 urteko arantzale gastia.
BITOR.....	45 urteko arantzalia.
BONI.....	Kaletaria.
PAKO.....	Kaletaria.
MUTILA.....	Kafekua.
TUTULUX.....	Gaste txit lodi bat.
KOIPE.....	Gaste txit igara.
LANPERNA SALTZAŁIA...	Uñietan sarria.
NESKATILA BAT.....	Ageritzan eztana.
ANDRE BAT.....	Id. id.

Ereslariyak (**JO YEPATXO**, neska-matxak, bi-eŕiz **50 urte** eŕizliko) edo bi mikelete.

Geŕtaera Donostian.

Ezker-eskubiyak antzezlarienak.

AURENEKO EGINTZA

Irudibegiyak «Barrio Jarana»ko arantzale batetik etxeko sukaldia agertzen du.

Eskuitan, antena ate bat, ta bigañen leyna.

Atzian, eskui aldean, sukaldia bere tximini gaio ta guzti, ta beste aldean sañerako atia.

Ezkeretan beste atia. Inguruan mai bat bere *sila kin*. Danian arantzako tresnak, kafabelak, sare puskak...

Leyuan zapiyak, ta erizean ari zikarak (potak) zintzilik legorizten.

LENBIZIKO IRUDIA

I

KAITANA ta AITON JOXEPE, atariyan MIKELA.

Aiton Joxepe exerita trezak azkatzen ta kulubixetan koñdela lotzen. Eraiña, Kaitana, sutan elziak jarizen.

MIKELA. (*Ataritik ojuka*). ¡Ama!

KAITANA. ¿Alaba al zan?

JOXEPE. Ala uste diñat.

KAITANA. (*Leyotik begira*). ¿Zer da?

MIKELA. Aita badatoñela.

AITONA. Goiz zetoztin gauñ, ezitunan uñuti.

KAIT. Bai, iñauteri biaramonian nola eztiran buruak lan asko egiteko egoten, bertan geldituko ziran.

AITON. ¡Iñauteria! ¡Deabruak sortutako egunak. Buruan sartua zekanat, oraindik egun oyek ekañ biañ digitela guri negaña.

KAIT. ¿Guri? ¿zeritatik?

AIT. ¡Deun Jose aita nerriak ez dezala nail bañan Kaitana, kezka aundi bat zekanat baren onelan... balez ere gaur goiz ezkero.

KAIT. ¿Zerik egiña?

AIT. Ite alabaren ibilerak.

KAIT. ¡Ba! ¡gastien gauzak!

AIT. ¡Deun Jose nerri!, ¡ama baten erantzupenak!

KAIT. Zeñ nai dezu ba; gasteago dala ez da ibiliko.

- AIT. Okeñago ere ez. Kaitana, nik izan dixkiñat alabak, baño egundo eztitene gabik galdu, iriak galdu duben bezela.
KAIT. ¿Nere alabak?
AIT. Bai ire alaba, nere biloba Mikela, bat ezten etxeratu. Gau erdiyan sotorako otz egitera juan naizenian etzionan oyian. ¡Deun Jose! ez, etzunan oyian ta etzekiñat gero noiz sartu dan.
KAIT. Arītzen naiz aita esaten dezunakin.
AIT. ¿Arītu? ni bat-ere ez oraingo bere ibilerak ikusi ta.
KAIT. Ez gaitezela lariu geyo gabe; ez da auña.
AIT. Auña ez dalako okertu den.
¿Eztakin ik iñauteri madarikatu oyean zenbat sare jaŕtzen ditun deabruak gastiak galtzeko?
KAIT. Gaste txoruak.
AIT. (*Gogor*). Ire alaba bat. Kaitana ¿noiz sartu da bat etxian Mikela?... erantzun nazan... ¿noiz?...
MIK. (*Len bezela*), ¡Ama! sartu da baporia.
KAIT. (*Leyotik*). ¡Banian! (*Aitonarri*). Ara *pronto* maya, sutatik bazkariya atera, ta eman semiari.
AIT. Emango ziñuat.

BIOAREN IRUDIA

II

AITONA (bakarik).

- AIT. ¡A! ¿erantzun gabe zuaz?
¡Abek gurasoak, Deun Jose neria!
¡Gauza gogoña da!
¿Nork esan, aingerua bezin ona, ta oraindik urte gutxi nere belau netan txanbalaka, ta besoetan lo, jateko zoriyan, edukitzan nuben nere bilobatzua, gauñ arotua, ta lotsagabetua dagola? ¡Deun Jose! bai lotsagabetua ta aitonagandik igasi bere itz on bat entzun nai ezik.
(*Ikaraz ta itun*). ¡Ta bat, bat ez da etxeratu!
¿Non ote zan? ¿jolasen batian? ¿dantza nabañen batian?
¡Jauna! ¿nere Mikela okertu ote da? Ala balitz ere zuzen-

du beār degu? ¿Noñk? ¿nik? ¿nola entzun nai ezpadit? Ez, neri ezpada bere aitari entzungo diyo. Nere semeari aitorru beār diyot dana, ta zuzentzeko lanteri au bere gain artzia gaitz izan ařen beārtuko det.
¡Beareko da! ¡Deun Jose, ain beareko!

IRUGAREN IRUDIA

III

AITONA ta ANJEL.

- ANJ. (*Besopian otara, zira, kilibixak*). Aratsalde on.
AIT. ¿I al aiz Anje?
ANJ. Bai patroyaren tresnakin. Itsasua dakar ta baporia ondo amaratzten gelditu da.
AIT. ¿Asko ekari al dezute?
ANJ. Gutxi, amarbat arua.
AIT. ¿Bertran al ziñaten?
ANJ. Bañengo kalan. Bi gizon *palta* genitun, makinista ere erdipurdi zeon, ta patroyak eztu uñutiko kala'ra juan izan nai.
AIT. Urterokua; ibili nola nai iru egun oyeten ta austeri egunian buru txara.
ANJ. (*Samin ta burua'ri elduaz*). Aiton Joxepe...
AIT. ¿Zeñ dek?... ¿zik ere buruari euzten aldiyok?
ANJ. ... Nik ezin nezake geyo. .
AIT. ¿Orain ere Mikela'ren kontuen bat aldek?
ANJ. Bai pañez oñ gelditu da, eta jañanua! bere laguna ere bai... Aitona txinista nazu ta Karlotare'kin ibiltzen dan bitartean oñela izango da... okeñago jañzen ezpada.
AIT. ¿Karlotare'kin al zan orain ere?
ANJ. Beti elkañekin dira, eta aitona, jañdun batzuek ari dira neska oñetzaz! Au dala, ura dala, au dubela, ura dubela; nik eztakit, bañan zeñbait esan liteke. Aspaldiyan iñongo sotuan eztu lanik egiten, eta oñ dabil apainduta gure artian egoki eztan bezela.
AIT. Eta nere biloba oñekin...

- ANJ. Beti.
- AIT. Anjel zik esan aldiyok ezer?... naiko ukenik berakin ibili... maite dekala edo...
- ANJ. ¿Esan?... oti ez da esan biañik... eta gañeaz gutxitzen aldu? beti an badaka zirikatzeko laguna.
- AIT. Nik esango ziyuat.
- ANJ. Bañan aitona ez nuke nik beren pañagañi gelditu nai.
- AIT. Ez, ezagutzen diat Mikela nere biloba, eta asko naiziyuat, iri ere bai... eta jakingo diat zeñ egin.
- Bitor zetorek, bazkariya ateratzea niak.
- ANJ. Banijua oñduan aitona, agur.
- AIT. Agur Anjel.

LAUGAREN IRUDIA

IV

AITONA ta BITOR.

- BIT. Aratsalde on.
- AIT. Jaungoikuak eman deigula.
(Bitor'ek atera txamara ta botak ta maieratu aitonak sutatik ekari dion bazkariya jateko).
- Gauñ gutxi zenuten.
- BIT. Gutxi, jende oñakin nora juan.
(Bitor'ek jan. Ixil alde bat).
- AIT. Bitor, gauñ oso lañi niok.
- BIT. ¿Zergatik?
- AIT. Mikela'ren gatik. Gure neskatala etzebilek zuzen.. Mikela, urtiak edo lagunak, lagunak obeto urtiak baño, arotu egin ditek dana.
- BIT. Aita, zentzun gabeko zure keska batzuek izango dira oyek.
- AIT. Eztek ba-ezpadan artzeko gauza.
Mikela okeñtzen ari dek. Mikela'k burua aisez josiya zekak. ¿Bestela uste aldek egingo lizkakela oñgi beste uruin ta burla ire baporeko mutilik zintzuñari?
- BIT. ¡Gastien gauzak!

- AIT. ¿Gastien gauzak? Bitoř ȝneska gastien gauzak aldituk aitona'ri par egitia? ȝneska gastien gauzak aldituk amari par egitia? ȝneska gastien gauzak aldituk, entzuntzak ondo, gabian ez etxeratzia?
- BIT. ¿Nola?
- AIT. Bitoř, bařt ire alaba eztek etxeratu. Goizeko ořdubitán oya oraindik utza ziokan, geruago etorí bada etzekiak. (*Jatez utziyaz*). ¿Bai aldaki amak?
- AIT. Zeř-edo-zeř bai, nere galdeera batí erantzun gabe juan dek eta.
- BIT. Aita, jaři zazu beriala Kaitana jakiñen gañian eta biyak ař zazute Mikela gogor.
- AIT. Kaitanak ez, eořek ařtu biař dek gogor.
- BIT. ¿Nik?
- AIT. Eořek bai. Esan eztiat ba par egiten digula guri. Eořek esan biař diyok.
- BIT. Lan oyetako ez naiz ni gauza.
- AIT. Gauza ez aizela eta ¿zeř uste dek beste geyo gabe utziko atela?
¡Deun Jose! ¿i ez aiz bere aita? ¿Zeř uste dek mantendu ta jantzi beste zer-egiñik eztezutela gurasuak? I aiz ludi onetara, Kaitana'ren gandik, Jaungoikuaren eskeřez, sortu ta ekari dekana. Ik eořek, gauř edo bigař, Jaungoiko ořen beren aurian *kontu* eman biař dekana, erakutzi dizkatzuten aziera ta ikasbide guziyaz.
Ala ezpalitz ere, ikusten eztek Mikelatxo gure alaba bakara dala. (*Oso xamur*).
- Entzun nazak gogoz, eta alegiñak egin itzik gure neskatala zuzentzen, eta Deun Jose'ri eskatzen ziyuat betaz asitzeko bestela ¡seme! samintasun ořek ilko niok.
- BIT. (*Zakar eskuan daukan ogi puzka luřera botiaz*). Datorela neska.
- AIT. Bai Bitoř etoriko dek, bañan zakarkeriyan eztek askorik aterako.
- BIT. ¿Zeř egin biař det ba?
- AIT. Tajuz asi. Aurena bařt zeř zuben jakiñ, eta zeř dabilen esan azi.

- BIT. Ondo da.
- AIT. Nik uste diat lagun txar bat dala okeñtu dubena, ta galerazi biar diyok arekin ibiltzen.
- BIT. ¿Lagun txar bat? ¿noñ?
- AIT. Beti berarekin dabilena, Karlotak, Katalin negartir'en alaba.
- BIT. ¿Amaren antzekorenbat?
- AIT. Okeñagua ezpada. Eta eztek aïrtzekua ¿zeñ nai dek ama aren eskuetatik irtentzia?
- BIT. Onik ez.
- AIT. Ikusten dek ba seme lañi egoteko eran nagola eta baita i ere. Iñauteriko jolasen bat bakañik balitz bañtako erua, bañan etzekiat, etzekiat.
- BIT. Zuzenduko det aita, utzi neri.
- AIT. Baniak sotorak trezak zabaltzen, eta seme, ez aztu gurasua aizenik eta Mikela, nere biyotzeko Mikela'ren izaesa on guziya, oraingo ibilera zintzuetan dagola.
- BIT. Ez.

(Irtenego da aitona. Eutzungo dira atariyan pañ otsak. Begiratuko du Bitor'ek leyotik).

¿Pañ otsak?... berak dira. Orain ere Anjel'ekin dute. ¡Neska añanua! ¿Noñ biar ote du ori baño obia?

BOSTGAÑEN IRUDIA

V

BITOR, MIKELA ta KARLOTA

MIKELA. (*Atetik izketan*).

Bai iruretako *tranbian* Matutene'ra. Musua bestu gabe zuaz sombrañu lastozkoarekin... iaja ja!...

BIT. (*Zakañ*) Mikela ¿zeñ dezute?

MIK. (*Oso legor*). Utsa... Ator auñera (*karlotari*).

BIT. ¿Noñkin unan?

MIK. Zea... iñorñkin ez... (*Karlotak atetik sartu nai ez*) beriala irtenego gaitun ator.

BIT. ¿Nora ua?

- MIK. Orea (*Ezkeretako gela erakutziyaz*).
BIT. ¿Ez aliokan ama'ri lagundu biar?
MIK. ¿Zeñtan? ¿ekari dezutena jasotzen? ¡A zeñ bixigu pila zenuten!
BIT. (*Bi ukabilak estutuaz*) ¡Mikela!
MIK. ¡Tuñmoya! oñegatik etoriko ziñaten oñen goiz, eñdi añibadan... guazemak gu ere... igasi.
(*Sartuko dira biyak ezkeretako atetik*)
BIT. Mikela atoñ onera, atoñ onera. ¡Para! ineri paña...
¡Jo! ¡zapaldu! puzkatukoat eskuetan...!

(*Ate ondoan geldituaz eñdi negarez*)

Ez... ez... eztakit... ez nuen onela asi bear. Aita, aita, añazoi zendun. Mikela okeñtu da, ta zeñbait egiteko premiyan arkitzen naiz... bañan ni ez... ez naiz gauza... ez... ez...

(*Juango da eskuitatik. Une batian iruditegiya utzik*)

SEIGAREN IRUDIA

VI

MIKELA ta KARLOTA

Irtengo da auñena Karlota - Gero Mikela ta itzaldiya egiten duten bitañtean jantziko da, ta ixpilu baten aurian oñastu.

- KARLOTA (*Agertuaz*). Juan den.
MIK. Baziñan oñdu. Iya ikaratu nindunan. ¿Bañt bailian giñala jakiñ ote du?
KAR. ¿Noñk esanta orain itsasotik badator?
MIK. Etzekiñat; amak bakarik zekin, ta arek agindu ziñan etziyola itzik esango.
KAR. Ta esanta ere zeñ. ¿Oñenbesteko pekatua alda baile batian izatia?
MIK. Etzekiñat; bañan alde egin ezpagendun sermoya gañian niñan. Egundaño eztíñat ikusi nere aita oñelako añpegi ilunarekin.
KAR. Gariziman nola sañtu geran...

- MIK. Izan-ere gaur austeri, autsa aitzeko eguna. Txiki, txiki tandik juaten nunan nere aitonarekin goiz onetan Elizara. Meza entzun ondoren aldare aurian belaunikaturik aitzet genikan biyak kopet gañian autsa, entzunaz apaizaren aotik, ta gero bide guztiyan nere aiton gizarajoen ezpañetatik: autsa gaitun, autsa izango gaitun, ta auts biurtuko gaitun. Elizatik irten ta amari erakustera juan arteko pakerik ez niñan izaten ikutu ere egin gabe jañitako lekutik. (*Oldozkor*)
Ori iñoz... gaur...
- KAR. Guk aitu diñau gaur.
- MIK. ¿Zubek? ¿noiz?
- KAR. Seyetan Etxera gatozela gogoratu zayotek mutilari eliza'n sañzia, ta nola oñduantxe ematen aritunan danok aitu diñau.
¡Guk egin ditugun pañak!
- MIK. Ni ez nunan juango.
- KAR. ¿Zergatik ez? ¿zeñ uste de nik dala Eliza, zeñ apaizak, zeñ oyen beriketak, zeñ ango autsa?
- MIK. Bai, bazekiñat, bañan ez nunan sañtuko.
- KAR. Ezagun den oraindik keska guztiyak ez ditunala bota. Boni'k kenduko dizken burutik.
- MIK. ¡Boni'k! neretzako ote zion.
- KAR. Noletan ez jire ama'ri ere esan etzion ba maite auela, ta irekin ibiltzen uzteko?
- MIK. ¿Juango ote dira gaur aratsaldian?
- KAR. Onezkeran an ditun.
- MIK. Ni ere oraintxen pronto nan ba, bañan etzekanat batere pozik juateko.
Iruditzentzat eztirala gure erakuak, eta ayen gureganako maitetasuna ez dala benetakua. Aitonak diyona, len ere gure antzoko neska asko olakoakin ibili ařen gutxi edo iñor eztala ezkondu..., ta bai asko galdu.
- KAR. Galdu iaja! ¡ja! ¡ja! Iri osaindik Anjel gogoratzen zain.
- MIK. Etzekiñat, bañan ezten senař-gai okera. Txařaguak makiñatxok artzen dizkitene.
- KAR. Bai, ta oñ zebiltzan txařuan oliyo gutxi ta suduretan naikoa dutela.

Gauř zeřbait dan neskak eztin ezkondu biar.. olakuakin beñepin.

MIK. ¿Olakuakin? ¿Zeř besterik zion ba guretzat?

KAR. Boni, txorakeri oyekin galtzen ezpaden. Ire lekuan beste enbat arkituko balitz ibilikoz luken gořputz ta animaz mundik poz ta atzegiña emango lioken, ta i, itzuli ta biuři abil ire gogo epela ageřtuaz.

Betiko ire ongi izatia eořen gain zion, ta ezten ikusi nai. Zoriona ire atsetik zebilen, bañan ziñezko zoriona, diruak ta aundizkiak ematen dubena, ez arastakako ta arlotetasunezko bizikera erukariyak ematen dubela esaten duten zorion argal ura.. laja.. ja. ja!

MIK. Guazeman.

KAR. ¿Abainikorik bai alden?

MIK. Bai gořdia zekanat.

KAR. Artzan ba, ni ere bila nian etxera. Itxongo nan pitin bat bian.

MIK. Ua; bitarrian abek jasoko dizkiňat.

KAR. Beriala nan ni bian.

MIK. Baita ni ere.

ZAZPIGAREN IRUDIA

VII

MIKELA bakarik.

MIK. Bazkaldu gabetanik oyeratu da nere aita, dana emen lagata. Asare zeon gaur čni gatik ote da? ¿bari baiian izan naizelako?

Bañan Kařlota'k diyona ¿zeř gaitz da ba ara juatia?

Ni ez bezelako makiňabat emakume bazan, ta geyenak zomořoz, mazkaraz, jantzita.

Ango zalapařta, algara gozo ta erokerizko ibilerak. Ango dantzak, jan-edanak, musika soňu ta bulak.

Guztiyak oraindikan emen dakaizkit nere buru bařenian, ta gora ta bera, batera ta bestera neoni nere Boni'n besoetan bezela darabiltzkit. ;Nere Boni!.. Aitoritzia nerezaz ez da gutxi. ¿Ta zeřgatik ez berak nai badu? Aberatza, ba-

pore jibia, gizon bakařa ġnořk galeražiko diyo? Biyotz guziz maite nau, ala diyo beak beñepin, erantzun zaiotan nik ere berdin. Karlota, ařazoi dezu, obe det Anjel baño. Au ona bada, ura ona ta aberatsa bi ontasunen jabe dana.

(gelara juaten asiko da)

ZORTZIGAREN IRUDIA

VIII

MIKELA TA ANJEL

- ANJ. Aratsaldeon Mikela.
MIK. ¡Anjel! ¿zertara dator au?
ANJ. (Aitonak agindu bezela aitak Karlota biali du, eta bakarik dagon ezkero itz egin nai diyot).
MIK. ¿Zerbait biar aldezu?
ANJ. Ez.
MIK. Ořduan aguř, banijua.
ANJ. ¿Nora Mikela? ¿nora?
MIK. Ara.
ANJ. Ara, ara, ēnaidezu nerekin juan? goiza da, aldatuko naiz beriala ta biyok juango gera ara... ara, nunbaitera zuk nai dezun lekura.
MIK. Ez da gaizki esana.
ANJ. (pozturik) ¿Nai dezu beaz?
MIK. Gaur ez, len esan bezela gaurko lagunak egiňak ditut.
ANJ. Mikela, ez nazazula ořela erantzun. Beti nigandik igasi zabiltza arpegi txara jařiyaz; iseka ta parez inguruau zeran guztiyan. ¿Zerġatik egiten nazkitzu uruin oyek? ¿Zerġatik agertzen nazu ořen gogo gaitoa?
MIK. Ařgatik.
ANJ. ¿Ařgatik?... Zure lagun txař Karlota gatik. Ori da zuri burua aizez betetzen dizuna ta nigandik atzeratzen zaituna; ori nigatik gaizki esaten dizuna, zu ta beste neska geyo bere bidian jaři arterano pakerik izango eztuna; berari esaten zaizkan egi lotzagariyak nori zabaldu izateagatik.
MIK. Oyek ezin eraman dutenen jařdunak dira.

- ANJ. Mikela, gañatzak irudituagatik egiyak dira eta zuretzat ere laister asiko dira oñekin bazabiltz.
- MIK. (*Bizi*) Beritzuaren jardunak eta gaizki naidigutenenak, beste ezeñ ez.
- ANJ. ¿Oyen artian naukazu ni?
- MIK. Eztakit.
- ANJ. Badakizu bai nik gaizki nai etzaitutala. Zuk nai aña ontasun ta zorion opa dizkitzutela, ta nere gain leoken guztian alegiñak egingo nitukela zure gan danak ekartzeko. Itz batian Mikela, maite zaitut ta oñegatik nai zinduzket ikusi nerekin beste era batian eta beste bide obian.
- MIK. Aureneko ori beñepin.
- ANJ. ¿Zergatik ez? egiya txalupik ez detala, baporerik ere ez, ez naizela diruaren jabe bañan badakizu, iñor badata, kai guztian ondo ikusiya nagola. Itsasoan bildur gabia, legorian paketsua, arantzale trebea, gizon prestua. Patroi izan nai badet ere, baporia nork emana izango detana.
- MIK. Egiya da.
- ANJ. Oñduan ¿zergatik zabilta igasi? ¿Zergatik?
- MIK. Ni, eztakit.
- KAR. (*Kaletik ojuka*) ¡Mikela! Zai nion ¿ez alator?
- ANJ. Kañlota'ren deya.
- MIK. (*Leyotik*) Bai, banian.
- KAR. ¡Mikela!
- MIK. (*Ieyo ondotik*). ¡Banian!
- ANJ. Mikela, etzera juango, iñola ere eztet nai, etzaitut Bonita bere lagun neska galtzaile oyekin juaten utziko.
- MIK. (*rapal*) Anjel utzi nazu.
- ANJ. Ez, ¿eztakizu ba Kañlota oyekin bide txañian besterik ez-tala ibiltzen, ta nik nere andretzat autua daukatena ezin nezakela, izketan ere, oyekin ikusi? Mikela utzi zazu Karlota, ta geldi zaitia, geldi, ta zuk zeonek auñez-auñe berari esateko arpegirik ezpadetu, nik esango diyon, ta galeraziko diyon betiko emen sañtzia.
- MIK. Ez, utzi nazu, neonek egingo det ori.
- ANJ. ¿Noiz?
- MIK. ... Bigañ...

- ANJ. Bigař ez, beriala.
KAR. (barendik) ¡Mikela!
ANJ. (leyotik ojuka) Eztijua... zuaz bakarik.
MIK. ¿Zeř oju egin dezu?... iau lotsa! ¿zeř esan biař du Karlota'k?
ANJ. Dijuala pakian betiko.
MIK. Ni ere banijua.
ANJ. ¿Nora?
MIK. Nai detan lekura.
ANJ. (besotik elduaz) Ez.
MIK. ¡Geldi! ¿zein zera zu neri galazteko!
ANJ. Galazteko iñor ez...
MIK. Kendu auřetik ořduan.
ANJ. Bañan ařen egiteko bai... ta biyotzetik ezkatzen dizut... agiyan azkeneko aldiz...
MIK. Eztet zeř entzunik.
ANJ. Begira zazu zeř egitera zuazen. Bart *bailian* izatia asko eztala, orain beriro oyelara juaten bazera, nerekikua egin dezu, ez dizute nere begiyak buru austerik geyo emango.
MIK. Obe.
ANJ. ¿Izango zera ořen gogořa? (*Ezkutik dakala*).

BEDERATZIGAREN IRUDIA

LENGUAK eta KARLOTA

- KAR. ¡Aja, ja, ja! ¿Nai aldezute apaizaren bila beriala juatia?
MIK. (Karlota gana junaz) Karlota, guazeman.
KAR. ¿Bakarik ala ořekin?
MIK. Bakarik.
KAR. Ori etzion beňepin gure arterako, txukuna.
MIK. Utzi akiyon ta guazeman.
KAR. (Len bere antzera) Eztijua... zuaz bakarik... ¡aja ja! ¿zeř uste ote du orek beretzako ořasten geradela gu? ¡aja ja!... eltze zařaren arpegi ori bejira...
ANJ. Zaude ixilik ta zuaz azkar or̄tik.
KAR. ¿Ni? azkarago jaungo zera zu. ¡Koňe! ¿Zeř egiten dezu zuk emen? ¿Zeřtara etori zera? ¿Trenak ekartzera? ba utzi ta ospa... iikusiko da masopal aitzekitan etori patro-

yaren etxera ta alaba atxitu nai somolo... somolo... ezeñ
egingo ezpalu bezela.

MIK. Utzi akiyon ta guazeman.

KAR. Goiz egin den etxiaren jabe jazkañ asi den agintzen
¡Kontxe! ¡marikita aranua! etxetik ni juateko, gñork esan?
orek... eskaletatik baño leyotik ankaz gora lenago bota
biañ genuken mutuñ beltz orek.

ANJ. ¡Lotsagabe ori!

KAR. ¿Lotsagabia? ez zu bezin aundiya.

MIK. Guazeman Karlotxa.

KAR. Eztiñan nai au juan artian, emen egongo nan.

MIK. Ni banian ba. (*juango da ate ondora ta ondoren jaraituko
dio Anjel'ek*).

KAR. Mikela, bazian, orden aitzetik. (*biurtuko da Mikela Anjel'en
auretik geldituaz au itza abuan dubela*).

ANJ. (*Karlota'ri ukabila altxiaz*). ¡A zikiña!

KAR. ¡Aja ja!... jamutik dontxelak igaz egin! naizendun ixilik
arapatu ta... poto... Mikela begira akiyon zer arpegiya dau-
kan; bañt bailian zebilen aurñegarti ařen maskara zirurin...

MIK. Au neska, onen atera-aldiyak.

KAR. Moñongo, bakañik juan biärko dezu... auñtzayak ez du zu-
rekin juan nai ta. ¡Kontu punpalax egin... ta arpegiyarekin
luña zikindu...!

ANJ. ¡Deabruen neska!

KAR. ¡Apa, apa, apa, ama, ama, aita, aita!...

ANJ. Ixildu ari azkar bestela...

KAR. Pañ pitin bat egitian... ezta ala potxolo...

ANJ. Emango diñat nik iri paña. (*Angel'ek botatzen dio ukabi-
lakada bat ta Karlotak eginten du karaxi*).

KAR. ¡Ai!...

AMARGAREN IRUDIA

X

LENGUAK eta AITONA

AIT. ¿Zer da emen? Anjel, Mikela ¿zeñ da emen?

ANJ. Lotsagabe ori ixildu nai nuen.

- AIT. ¡Karloteta nere etxian! Dijuala emendik azkar.
- MIK. (*Karloteta'ri*) Oñatx, orain aitona; len juan ezgelarako. Guazeman emendik azkar.
- AIT. ¿Mikela, nora ua?
- MIK. Aizia aitzea.
- AIT. Karlotare'kin ez, ori dijuala bakařik nai duben lekura.
- MIK. Biyok juango gera, nai degun lekura.
- AIT. I ez, ik egin biař den aitak agindu dikana.
- MIK. ¿Aitak? oñduan ezeřez.
- AIT. (*ariturik*) ¿Ez aldin ezeřezan?
- MIK. Ezta ja bat ere.
- AIT. ¡Deun Jose! oñduan nik esango diňat, baňan ořen aurian ez, bakařik.
- KAR. Guazeman agure ořen beriketak utzita.
- MIK. Aitona, ez gaude zure beriketak entzuteko... ařtsalde ontuxa dago.
- AIT. (*besotik elduta*) Mikela geldi ari emen, ta i Karloteta ua uřuti, uřuti, nai dekan lekura ta ez geyo nere ilobarekin elkarlu.
- KAR. ¿Ořenbesteko gaizkilia al naiz?
- AIT. Etxekiňat, baňan irekin dabilen ezkerro Mikela okeřzen ari den, etxeko esanari entzungor egiten, ta danak lotsagabekeriz jaben.
- KAR. Bai ta Anjel'i ařpegi txařa jařtzen ta zuk egin nai dezun ezkontza okeřzen... ¿ez da ala, aitona?
- AIT. ¡Beritsuen neska!
- MIK. Beritsuagua zaude zu.
- AIT. Mikela gaizki esan den, ez nan izandu ta ez nan beritsua, ik itz egin azitzen nan... alperik bada ere.
- MIK. Ain alperik... agur.

(*Karloteta ta Mikela besua elkari emanaz juango dira aurena Anjel'en aurera ta gero aitona'ren gana abestu ta dantzatuaz «La Machicha» erderaz izendatzen dana).*

No me hizo mi madre
para casada
porque de solterita
no me falta nada.

AIT. Ago ixilik... ta geldi ari, geldi...

MIK. Eztet nai... (*irten abestuaz*).

AIT. ¡Mikelai! ¡Mikelai!..

AMAIKAGAREN IRUDIA

XI

AITONA, ANJEL ta BITOR

BIT. (*irtengo da erdi jantzian*) ¡Mikelai! nun da Mikela!

AIT. Ara nun dijuan.

BIT. (*eskaletarra ojuka*) ¡Mikelai! ¡Mikelai!

AIT. Alperik, alperik... berandu abil seme... berandu abil.

BIT. Berandu ez, etori biariko du... (*leyotik ojuka*) ¡Mikelai! ator azkar gora... badijua... zeř... zeř... aita'ri ori egiñ (*aotza altxiaz*). Mikela.. ¡etzaiz geyo, egundo geyo, aita'ren etxian sařtuko!

Aureneko egintzaren azkena,

BIGAREN EGINTZA

Mariutene'ko zelayak
Erkeretan Kursaal-etxea.
Atzian jolas lekuak.
Auñian mayak, exer lekuak ta abar...

LENBIZIKO IRUDIA

I

BONI ta PAKO *aureko mai batean exeriyak. Pako lua ezin iru-kirik. Inguruko maietan jende geigo. Danak serbitzen Mutila.*

PAKO Iruteñdiyak; laister dituk emen.

PAKO Etoñtzen ba-dira, bai.

BONI Kañlota etoriko dek beñepin ta... Mikela ere bai. Bañt'ko sorokeriyak etzaizkiokan oraindik aztuko ta damutzeko garairik nola ez duben etoriko dek.

PAKO Etxian galerazten ez baziotek.

BONI ¿Etxian noñ? amarena egiña ziok ta añantzale etxietan nola eztiran gizasemiac ezer tan sañtzen... Gañeaz luma-tua ziok eta egan bazekik.

PAKO Neska edera dek.

BONI Neria izango dek ba.

PAKO ¿Ta zeñ egin biñ diyok bestiarí?

BONI ¿Karmen'i?... utsa, laga, dijuala zigañeira; naiko denboran mantendu diat. Arako obia dek lotsagabe ura. (*Pako'k egiten du balantz aundibat*). ¿Zer abil mutil?

PAKO ¡E!... (*aoa zabalduaaz*) au lua zekat,

BONI Ba, badakik, lota oyera.

PAKO Lua aña bazekat egariya.

BONI Ba-dakak ba zeni eldua. (*Pako'k txalo joko du*). ¿Zeñ biñ dek?

PAKO Zerbeza.

BONI Emen eztakak ba.

PAKO Geyo oñdian.

BONI Erantzak, erantzak bañengo sua itzaltzeko (*txalo beriz*).

MUTIL (*Atzerotik ojuka*) Oñ naiz.

BONI ¿Zenbat biañ dek?

PAKO Asko, asko.

MUTIL ¿Zeñ dijua?

BONI Beste ontzi audi bat.

MUTIL Beriala.

BONI ¿Tranbiak zeñ garaitan dira?

MUTIL Oñdu eñdiro, oraintzen etori da bat, oñ dator jendia.

BONI ¿Oñ ote da? (*altxa ta begiratuaz*).

PAKO Azkar ekari.

BONI Erantzak bitartian emen dagona.

PAKO Ekatzak ba... asko e, asko (*basua eskuan dubela*).

BONI To guztiya, jo, irikizak abua... asetuko ote degu au...

(*Bañendik ojuka*).

KAR. ¡¡Boni!!

BONI Karlotak Mikela.

(*juango da beren gana baso zerbeza eskuan dubela*).

PAKO Bota zak ba, bota... ¿oi nun da?.. ¡ori dek! nesken gana baso zerbezarekin ta ni ezeñ gabe, egariyak iltzen.

MUTIL Ara emen.

PAKO Ala-re, ala-re. (*Mutilak beteko du basua*).

BIGAREN IRUDIA

II

Lenguak, MIKELA ta KARLOTA

(Sartuko dira eskuitatik—Mikela basua eskuan dubela)

BONI (*Artuaz Mutilak bete duen basua*) Tori zuri eie Karlota!

PAKO ¡E! i ori neria dek, ekatzak...

BONI Bete zak beste bat.

MIK. | Aratsaldeon Pako.
KAR. |

PAKO ¡Mikela ta Karlotak!... bai zueri ere... ¿etori al zera?

KAR. Ba-diruri. (*Pako'k txalo juaz*).

BONI ¿Zeñ biañ dek?

- PAKO Zerbeza geyo, egañiyak niok eta danentzat emen etziok.
BONI Ase ari ba bein betiko.
PAKO Ik ematen nakenakin...
KAR. Nik emango dizut *gnai* dezu?
MIK. Ta nik.
BONI Batek, edo bestiak.
PAKO ¡I muxurdin! batek eta bestiak... biyak...
MUT. *¿Zer* biañ dezute?
BONI Barika bat zerbeza oñentzat.
PAKO Ta iretzako ez, betetako danak añtzen dituk-eta; ekañi ontzi bat.
MUT. *¿Aundi* bat?
BONI Bai.
(bitarte onetan bete dituzte neska'k beren basuak).
KAR. Neria auñena, tori.
MIK. Tori neria-ere.
PAKO Ezker-eskubi *jau* mauka! biyak batian.
BONI Bota zayozute burufik, premiya daka-ta esnatzeko.
MIK. *¿Lua?*
BONI Oyeatzia aztu.
PAKO (*Karlota'ri biurrtuaz basua*) Batena... segi, beriketan.. eta bi... *¿ez aldago geyo?*
MUT. Ara emen.
PAKO Gutxitxo orðian.
BONI Dana iretzat. Guazen Mikela aruntz ta geldi deiela bera danakin.
MIK. Guazen ba Karlota.
PAKO Obe.. dana neretzat... obe..
KAR. *¿Ez gero ito?*
PAKO Ez Mikela'rekin dantzan egin gabe.
KAR. *¡Ja... jai!... ¿esnatu al zera?*
MIK. Oñtarako bai.
BONI *¿Izango al da gauñ?*
MIK. Bai gure *tranbian* bertan etori dira musikuak.
KAR. Ta ayekin Tutulux ta Koipe *¡ori bromo* ekañi dute! Tutulux eñdipurdi dator.
BONI Loyola'ko oñdez onera, lapak jatera, etorriko dira; guk ere zerbait jan biañ degu.

- PAKO Ori nere kontu, nik eskatuko det goguak ematen didan guztiya.
- BONI Lapak beñepin gauř jatia oi dan bezela.
- KAR. Ta egaztiyak...
- MIK. Ara, ara musika'ren otsa...
*entzungo da musika soñua ta sañtuko
dira eskuitatik zalapartu aundiyan.*

IRUGAŘEN IRUDIA

III

Lenguak, TUTULUX, KOIPE

lanperna saltzalia, ereslariak ta ondoren gizon ta emakumeak.

Tutulux da ikaragarizko gizera. Donostian
Manix zan antzekoa. Koipe bakalu ezura.

Danok abestuaz ereslariak jotzen duten doñuan.

Erotu arte
eldu-ta saltzan
ibildu ko gera
gauř danok dantzan.

—
Zař eta gaste
neska ta mutil
aberatz, bearitsu
egikik nazpil.

- TUTULUX *!Moso, makañoso, un upel de sidra!*
- KOIPE *Y otro upel de zerbeza.*
- MUT. *¡Ara emen nil! ¿Zeř dijua?*
- LANP. SAL. *(atze aldetik ojuka) ¡Lan... peñnak!*
- TUTULUX *¿Zeř jango degu gaur?*
- KOIPE *Oraindik goiza dek.*
- LANP. SAL. *(Tutulux en auñian) ¡Lan... peñnak!... Gastetxuak lanpeñnak.*
- TUTULUX *¿Noizkuak dituzu? ¿Juan dan urtekuak?*

- LANP. Ez orixen, prexko, prexkuak, gauř goixian. Igeldo
pian arapatuak.
- KOIPE Zaude ixilik, zure lanpeñak otarian berrian botatzen
dute *kriya-ta*.
- LANP. ¡Kontxo!, gizonen ateraldiya, etzera ni aña bustitzen.
- KOIPE ¿Eudiyakin?
- LANP. Ur gaziyarekin.
- KOIPE Ezagun da bai, lepuan belariyetaraño dakazu *k̄raka-ta*.
(*Bana emanaz*) *Tira, tira... p̄roatu ia onak dauden...* ¡lan... peñak! (*Boni ta laguna'ri*) ¿gastetxuak
nai dituzute zuek ere?
- TUTULUX ¡Ederak zioztik!... Danak guretzat.
- BONI Ta guretzat,... *parte* gu ere.
- KOIPE Bai orixe... bañan gu ere bai gero oyekin dantzan.
(Karlotxa ta Mikela gatik)
- TUTULUX Guazen ara belařetara, an garbituko degu otař guztiya.
- DANOK Guazen, guazen.
- BONI Musika ta guzti.
- TUTULUX Bai, bai, jodezatela... jo dezatela...
- KOIPE Tutulux eldu otařari.
- TUTULUX ¡Altza, Koipe! ¡eup!
- (Sartutako eran juango dira ezkeretatik.
Tutulux ta Koipe otařarekin).*
- Auřena ereslariak juaz, ta ondoren danok
abestuaz iskanbilā aundiyan.*
- DANOK *Abetuaz.*
- Lanpeñak janaz
lapak ere bai
gauřko ar̄tsaldia
juango da alai.
-
- Sagařdo, zerbeza
arđo ugari
sabela jařtzagun
bero ta guri.
- (Danak eskutatzeakoan)*

- KAR. Guazen gu ere.
PAKO Eldu ba besotik.
KAR. ¡Aupa! guazen Mikela.
BONI Zuzte, au nerekin juango da.

LAUGAREN IRUDIA

IV

MIKELA ta BONI

- BONI ¿Guazen dantzara?
MIK. (gogo gutxirekin) Nai badezu.
BONI ¿Ez daukazu gogorik?
MIK. Ez askorik.
BONI ¿Zeñ dezu ba?
MIK. Bañez ezkerro, baña batez ere eguañdi ezkerro estakit zeñ geñatzen zaidan ¡samin nago!
BONI ¿Ni gatik? ¿ni al naiz samintasunez iluntzen dizkitzuna biyotza, arpegi eder ta begi zoragarri oyek?

Ala balitz aitortu zazu Mikelatxo, ta iñor gizonek sortu ezditun alegiñak egingo ditut zu alaitzeko zu pozak ikus-teko.

Zurekin bat izanik bizi nai det, nere gogo ta anima, biotzeako asmo ta nai guztiyak zurekin bat egiñik, ta onela elkar maitatuaz zoriontuak izango gera biyok, ni orain zure ondoan arkitzen naizen bezela ¡zoragarizko zoriontsu!

- MIK. ¿Zu ala zaude?
BONI Ni, Mikelatxo, bai. Begira nazu begiyetara..... bañan ez orela... auñez-auñe... bekokiya iguaz... zure begi beltz eder oyek erekiyaz, ikusi ditzatan beren barendik zure biyotzeako asmo sakonenak.

(Mikelak begiyak itxi ta negar)

¿Negañ egiten dezu? ¿ez nazu entzun nai? ¿bañt-ko asmo guztiyak utzi ote dituzu? ¡Mikela!

- MIK. Ez Boni, esandakoan nago, ta itz oneri gogo euztearen-gatik arkitzen naiz orain bañengo nai-gabe onekin.

Bařt zurekin nintzan ama'ren baimenarekin, orain....
bakarik nago, danok auřez-auře ditudala.

Nere aitona, aita, ta baita senařgai eman nai ziaten Anjel ere jari zaizkit aurian eřeguz auřena, ta gogor egiñaz gero, zuregana etořtzia galerazi nayian. Aitak... aitak oju egin dit leyotik, geyo, egundo geyo, ez naizela bere etxian sařtuko, neri, bere alaba bakařari...

BONI ¿Aitak ori esan dizu? Gaizki, txit gaizki egin du.

MÍK. Nik biařtu det.

BONI ¿Zeřkin? ¿gauř onera etořtziakin?

MÍK. Bai, zure gana.

BONI ¿Zeřtzat naukate ba ni? ¿Anjel baňo gutxiyagotzat? ¿Ni aberatsa, itsas-ontzi, txalupa, bapore, tresna askoren jabia, ura aña zurekin ibiltzeko ez naiz? ¿Zein da ori diyon? ¿ama? ez, nerekir batian baidago, ¿aita? ¿zeř daki ařek itsasuan arantza egiten baizik, ta legorrian dagonian taberna zuluau ke-tartian, ez sendi, ez alaba, ez emaste, iňortzat gogoatzen eztala suřut egiten besterik.

MÍK. Nere aitak ez du tabeřnarako griňik.

BONI ¿Non uste dezu ba Anjel, gizon kiřten, itz gabeko orek arapatu duela bere alde jařtzeko? ¿itsasuan?... ez... baso arduaren aurian.

MÍK. Aitona da nai dubena.

BONI ¿Aitona? ořtarako egokiyyena... txanpon bat irabaziko ez du, ta etxera dirua eraman lezakena bota nai... ¡Mikelatxo! (oso xamur) utsi danok ta atoz nerekir.

Zure gurasuak ez dakite zeren jabe ziran ta bota egin zaituzte etxetik, ba nik, pus katurik biyotza zure gaurko gertaera samiň orekin, ez naiz zu ongi ikusi artian gel-dituko.

Nik bilatuko dizut etxia, nik jařiko dizut gelatxo bat, egundaňo ametzetan ezpada ikusi ez dezuna, ta au zu ta ni, ta ni ta zu, bat egiňik biziko gera ongi, luzaro ongi...

MÍK. (Atzera egiňaz) Boni ez, ezin nezake... ezta ori neska ezkogayaren bidia... ez.

BONI ¿Gurasuak bota etzaituzte? zaude ba berak biřa etori ařte, ta sinista nazu, nerekir bazatoz askař dituzu inguruau.

MIK. Ez, ez...

BONI Nik egin nezake zure aita bapore jabe... ama etxe jabe... zu aberatz, ni ta nere ontasun guztien jabe... jantzi edeñak txapel galantak, mai ona, jolasak, ibilera alayak, danak izango dituzu ta ezperik gabe, diru biña ibili gabe, zure ezku polit abek latstu gabe, lakañtu gabe...

MIK. Etxera juan biañ det.

BONI ¿Galerazi eztizute?

MIK. Bai bañan apalduko naiz, ta airtuko naute. Boni zeonek aita'ri itz egingo diozu ¿maite nazula esaten ez nazu? lagundu nazu ba eñu au zuzentzen, gurasoakin aizkitzen, ta oñduan ikusirik zure asmo zuzenak, gure alde jañiko da aita, utsiko dit ibiltzen, ta bearñ bezela, nai badezu, zuria izango naiz.

BONI Zure gurasuak ez dute gu apaltzerik *meresi*; berena da okeña, datoñela ba.

MIK. Mendekua ni naiz; alaba bai naiz.

BONI Ta ayek gurasoak bai... ta ayek zuri erakutzi bearñ dizutenak... ez zuk ayeri...

MIK. Boni nere aita ona da... nere aitona ere bai...

BONI ¿Ni naiz oñduan txaña?

MIK. Ez dijot nik ori...

BOSTGAREN IRUDIA

V

Lenguak, PAKO, gero MUTIL

PAKO ¡Au egariya, ta lual... ia.., a a! (*aoa zabaldua*).

BONI Pako datoñ, guazen.

PAKO ¿Zeñ oraindik emen? Karlota an dabil dantzaren puskatzen jori zalapañta dago!

BONI Orain guaz gu.

PAKO Mikela, esana-esan, nik gauñ zurekin dantza bearñ detala.
(*Pako'ren laguntza añki nayan*)

MIK. Guazen ba oñduan... atoz, biyoren erdiyan juango naiz.

PAKO Zaude puxkabat, eratian.

- BONI (*Asaře antzean*) Gero arte.
- MIK. Itxon zayogun, beriala datoř.
- BONI (*zakar*) Ez, guazen.
- MIK. Zai gelditzen naiz.
- PAKO Bai, panpoxa, agur (*muxu botiaz*).
(*juaten dira biyah ezkeretatik*) Eztakit zeř dakaten nik
bařen onetan olako egariya izateko.
Eztet ba bakař gořdiňik edo sařdin-zařik jan.
(*txalo juaz*)
- MUT. ¿Zeř dijua?
- PAKO Ekaři nazu *limonada* bat.
- MUT. ¿Txikiya ala audiya?
- PAKO Aundiya.
- MUT. Beriala; jai diramona izan, ezagun da, bai.
- PAKO Azkař ibili.
- MUT. Banatoř aidian.
- PAKO Eran ta eran, ta alperik, beti ao-legořa.

SEIGAREN IRUDIA

VI

PAKO, AITONA, ANJEL ta MUTIL

- ANJ. Iritxi gera. Emen izango da.
- AIT. Jaunak entzun deikela ta baita neri ere ¿neska gureganatuko ote degu? ¿Nun gera? ¿zeř da etxe audi ori zubi ayek, putsu ořetan dagon txalup'ori? ¿Zer jende oyen jolasak, musikak?.. ¿beriro iñauterira al guaz?...
Anjel ¿nun gaituk?
- ANJ. Esan dizut bat. Matutene'n gera.
- AIT. Matutene ezagutzen diat, bañan eztek au. Askotan izan nak Matutene'n bañan emen ez. Sagardua eratera etortzen nukan... ez onera... onera ez... Katalintxo, Lazune, Aingelo, Tolozař non, dira?.. ¿nora eraman dituzte emengo baseriyak?..?
- ANJ. (*Eskuitara begira*) Beste alderdiyan dira... begira zazu, ara oř nun daudezen.

AIT. Egiya, ikusten dizkiat. Lagunaŕte edeŕak igarotako lekuak, baita ere ekaritako *merienda pamiliyarekin* janaz... Urte asko eztala, nere alaba ta bilobatxoarekin izan nukan emen, ez... emen ez... oŕ... ta sagardo gozua eranaz igaro genikan aratsalde osua jolas ederian.

Mikela ezukan gelditu batera ta bestera mitxirika-mariposa'ren atzetik.

Mazuztak biłatzen, mendi-maŕubiyak biltzen, ta aitona eroturik gora ta bera ura zaitzen.

Etzanda ere sayo aundi bat egin genikan kirkiŕak aŕapatzen....

¡Zoragaŕizko egunak, juan ziradenak ta geyo etoriko eztiranak...! (*exeritzen da mai baten aurian*)

ANJ. Oroimen aundiko lekuak dituzu abek.

MUT. ¿Zer biar dezute?

ANJ. Ezeŕ ez.

MUT. ¿Zertan zaudezte ba mayian?

ANJ. Nekatua datoŕ-ta.

MUT. *Tranbian* etortzia zenuten.... (*Pako dago lotan. Erekiko du Mutilak «limonada» botila ta gero esnatuko du Pako*). Ara limonada...! entzun! ara emen limonada...

PAKO ¿Zer.., zer?

MUT. Limonada... len eskatu nazuna....

PAKO ¡A!... bota zazu baso-ta.

ANJ. Guazen aitona.

AIT. Ago Anjel, nekatua niok.

ANJ. Eztute emen lagatzen ezeŕ artu gabe egoten.

AIT. ¿Egotia ere galaziya al ziok?.. gu bezelakoentzat izango dek... guazemak...

ANJ. Artu zagun bestela sagardo pixkabat.

AIT. ¿Izango alda?

ANJ. Bayetz uste det...

MUTIL Ezeŕ biaŕ ezpadezute alde emendik.

ANJ. Ekarí zazu sagardo botila bat.

MUTIL Asturias'kua, Oyaŕzungua, Usuŕbilkuia.

AIT. Emengua... ¿erbesteko sagardua guk eran?

MUTIL Oŕduan Oyaŕzun... banatoŕ beriala.

- AIT. Oyarzungua esan dik zez aldaba emen sagardo'rik geyo soñzen?
- ANJ. Botiletan ez dute angua besterik irukiko.
- AIT. Eztek ba kupelekua beziñ ona izango...
Datorela azkañ lenbailen biloba bilatu dezagur... ja!...
jori buña ta zalaparita!... zez alda emen garizimari?
- Anjel itxua niok ta eztiat ezeñ ezagutzen, bañan ik
gikusten aldek Mikela?... esan nazak... zeñ altzebilek?...
- ANJ. Begiyak botiaz egon ařen eztet ikusten, bañan (BATBA-
TEAN POZTUAZ) emen da. Karlotak oř dabil-ta.
- AIT. ¿Karlotak bai? ořdeko ořduan... guazemak...
- ANJ. Zaude apur bat. Sagarria ekartzian ta eratian.
- AIT. Ařazoi dek... tajuz asi bearbiagu... exerita egongo nak...
ik begira zak.
- MUTIL Ara sagardua.
- AIT. Anjel, ator.., ekarí dik sagardua.
(Erekiko du mutilak ta botako du basuetara)
- ANJ. ¿Zenbat da?
- MUTIL Sei erial.
- AIT. ¿Zeñ esan dek?... gtxopiñeko botila sei erial?...
- MUTIL ¡Zeñ txopin ta zeñ pitxar!..
- Sei erial da ta eman neri azkar ta kito.. (bere). Nik
diat kulpa ařlote aberi serbitziakin.
- AIT. Anjel etzakiyokela eman... gořde dezala beretzat... nik
eztiat erango.. ik ere ez... sagardua eskatu diagu ta ori
eztek izango sagardua ořenbeste baliyo badu.
- ANJ. Sagardua da, bai.
- MUTIL Ez, txanpain izango dek.. beriketa gutxi ta bota neri
dirua.
- ANJ. Emango dizut.
- AIT. Eztiyok emango.
- MUTIL ¿Zeñtan eskatu dezute ba?
- AIT. Ez jakiñian zenbatekua zan.
- MUTIL Uřenako badakizu ba.
- AIT. Bai zuk eie auřetik esaten ikasiko dezu... guazemak
Anjel.
- MUTIL ¿Neri pagatu gabe?... ez ori.. jagure zařpala!

ANJ. Zaude ixilik ta tori.

(*Dirua luzatuaz ta aitona tartian sartuaz*)

AIT. Ez... ez...

PAKO ¿Zeñ dezute oñu oyekin?

MUTIL Zera, sagardua iriki aži ta orain pagatu nai ez...

AIT. Eztet nik oñengatik sei eñialik emango.

MUTIL Biarko.

PAKO ¡Ai aitona! Okeñ etoñ zera zu, au ez da upelategiya.

MUTIL Botila irikita gero...

PAKO Ekañi nazak neri, nik erango diat. Aitona, eran zuk ere, nik pagatuko det.

AIT. Eskañikasko. gaitz egingo liake, ezta ori guretzako erariya.

MUTIL Ez, ez zuaz zu taberna zulora, arako obia zaude.

AIT. Guazen emendik.

PAKO ¡Gizarajuak!

MUTIL ¡Lotsagabiak!

ZAZPIGAÑEN IRUDIA

VII

PAKO, MUTIL, TUTULUX, KOIPE, BONI, KARLOTA

Ereslariak, Lanpeñna saltzalia ta diran guztiyak

TUTULUX (*Barendik ojuka*) ¡Añee! ¡añee!

PAKO (*Altxa-ta ezkerera begira*) ¡O! Tutulux asto gañian.

MUTIL ¡Asto gaxua!

TUT. (*Beti barenrik*) ¡Añee!.. ¡añee!..

PAKO ¡O! Iertru biañ du gañekuak azpiko astua.

TUT. ¡Añee!.. añee!.. jai!.. ai!.. jizo!.. jizo!.. jizo!.. iai!.. ai!..

PAKO ¡Ai ama! botako dik Tutulux ankaz gora.

MUTIL ¡Antziak!.. Ñertru ote du? (*Juango da ikustera ta Pako exeriko da parez. Bañeren Tutulux antzika ta danak ojuka*)

KOIPE (*Barenrik*). Sila bat, sila bat. (*Eramango du Mutilak ta bereala ekariko dute Tutulux silan etzanda Koipe, Karlotak eta Mutila'ren artian*)

KOIPE ¡Tutulux, Tutulux!

KAR. Uñ pixkabat.

KOIPE Zerbeza obe du.

KAR. Arpegira botatzeko da.

KOIPE Arpegira baño nayo du onek abora.

(*Tutulux ek erikitzen du aoa*)

PAKO Ara sagañdua. Tutulux erantzak. (*Dana uztu*)

KOIPE Aixkiria etzaizu lariyakin eztañiya etxi....

PAKO Irikitzeko añako arantsak egin al dizkik.

TUT. ¡Asto zikiñ ura!

KOIPE Añek eztik kulpik, ik, eoñek. Jañiko itzan ba asto txiki añen gañian? ederki asko ekañ niok ni neriak.

KAR. Bai ni ere.

KOIPE Oñek zekan *pantaziya* danen buru zetoñelako ta... buruz eroridek.

TUT. Astua'k burua jetxi duelako.

KOIPE Ik geyo jetxi dek... luñeraño.

TUT. ¿Nun da astua?

KOIPE Aidian au juan dek... jañek eramandu poza!

TUT. Ire gatik dek; dantzan alako ederki gebiltzala gogoatu zaik asto gañian etoritzia, ta tó...

KOIPE Gu ederki etori gaituk. Egoki izaleko ik, eorek, añtu biañ ukán asto txiki ura gañian.

TUT. Emango diat begiñdako bat ixiltzen ezpaiz.

KOIPE Ezkeñkin edo eskubiyakin.

TUT. Zaplateko batekin kenduko diat ilian dakaken koipe guztiya.

KOIPE (*Buruko oñaskera erakutziyaz*). Kosmetiko Ideal, dos p-setas la koskora, to, egin akiyok usai.

TUT. (*Buruan jo nayian altxata*). To, egin akiyok azkure.

DANOK ¡E! e! Sendatu da, sendatu da!..

KAR. Koipe'ren buruko koipia'kin...

KOIPE Guazen beriro dantzara. (*Danoz algaraz aldi batean*).

PAKO Emen bertan; dotorela *musika* onera.

TUT. Ta dotorela Mikela'ere nik añekin dantzatu biañ det.

KAR. Boni'k uzten badizu. Geitxo dabiltza elkarrekin. Eztakit orain ere nun diran,

TUT. Oñduan zurekin ba.

KAR. ¡A, bai! ortakoxe niok. Dantza zaitia nai badezu lanperna saltzaliarekin, an dator.

TUT. Zuk baño obeto daki ba.

KAR. Obe.

KOIPE Emen datozen danak... leku leku... ementxen dantzatuko gera.... (*Etorriko dira ereslariak ta jarriko dira antzian*)

TUT. ¿Zeñ nai dezute jotsia? vals, xotis, polka, abanera, mazurka....

KOIPE Utzi akiyotek ik geldirik. Jo dezatela nai dutena.

TUT. Ez, nik eramango diat *konpasa*.

PAKO ¡Tutulux diretore!

KAR. Norekin dantzaturik estulako.

TUT. Beriketa gutxi, ta guazen.

Ya mutilak, jo zagun *el xotis del disloque*....

Zalaparta geyena ta gerriya ta lepua geyena okeñten duten neska-mutilari, bost duro.

KOIPE ¡Ja, ja, ja... etziok gaizki.

KAR. ¿Ta geldiyena ibiltzen diranari?

TUT. *Paper lija* puzkabat, elkari arpegiyan utzitzen diyoten kraka garbitzeko.

(DANOK ALGARA. Joko date ereslariak ta asiko dira danok dantzan. Geroxiago sañtuko dira Boni ta Mikela; oñduan utziyaz Tutulux'ek eres-neuriya eramatez, juango da berengana ta txapela eskuan duela eskatuko diyo Mikela'ri dantza aldibat. Joango da Boni mayera, zerbeza eratera, ta ekingo diyote dantzan Mikela ta Tutulux beste danen tartian.

ZORTZIGAREN IRUDIA

VIII

LENGUAK AITON JOXEPE,-ANJEL bukaeran bi ertzain-poliziko edo mikelete

Juango dira biyak Mikela'ren gana. Tutulux asiko da mañuaz dantzan galerazten diotelsako ta ereslarriak ixilduko dira.

AITONA ¡Mikela! ¡Mikela!

TUT. E! e! e! Laga guri pakian.

MIK. Aitona, ¿zeñ zabiltza emen?

AIT. Ire bila, leku abetatik eraman nayian.

MIK. Zuazte emendik, ez nijua.

TUT. Onduena nebilienian agure zañak neska kendu ¡Tutulux, txaufu aute!

AIT. Mikela guazeman, Anjel ta ni ire bila etorri gaitun.

BONI ¿Aratsalde erdiyan zaloz Mikela'ren bila? Utzi zayozu orain, bere garayian juango da.

MIK. Zuazte etorri zeraten bidean. ¿Nola naidezute orain juatia?

AIT. Gaitzago izango den gabian.

BONI Gabian ueonek eramango det.

ANJEL ¿Zein zera zu ori lagun egiteko?

BONI ¿Ta zu zein zera neri ori esateko?

ANJEL Neska oñakin zuk baño zeñ-ikusi geyo dubena.

BONI Bai nai.

TUT. ¡E, e! Eman zalaparta gutxi, beriketara *kampora*, emen dantzatu egin biar da, ala.., ala.., guazen beriro.

ANJEL Utzi gaituzu pakian.

MIK. Atoz onera Boni. (*Ezkerera eramanaz*).

(*Jariko dira bi alditan ezkeretan Mikela, Boni, Anjel ta Aitona Eskubitan gañeakuak*).

KAR. Eskañi zayozu aguria'ri lanperna saltzalia, pareja polita egingo dute biyak.

- TUT. Izen ere. Zu, *lanpernera*, atoz onera. (*Ezkutik elduta era-mango du aitona'ren gana*). Aitona, ara zuretzat dantzako lagun polita.
- AIT. Eztet nik oñen biañik.
- LANP. Ezta nik ere zureik... (*Tatulux'eri*).
¿Zer uste dezu zuk agure zañpal oñentzat nagola ni?
- KOIPE Emakumia, lanpernak zure otañian egiten dufen aña urte ditu oñek, geyo ez.
- LANP. ¡A la txampaina zuaz!...
- AIT. Mikela ator; etzanela alde egin, ator Anjel ta nerekin bi itz egitera.
Entzun itzin bi itz, entzun itzin.
Ta zu *galaya etzazula* nere biloba eskutatu, utzi zayozu nigan etoritzen, beraren bila bai-nator Donostitik oñez ta.
- BONI Alperik etorri zera ba, orain eztizu entzungo.
- AIT. Entzungo dit bai. Mikela badakin nola gelditu dan aita. Zeñ egunak datorkigun pakia jartzen ezpaden etxian.
- MIK. Ni ez nijua ba orain.
- AIT. Bañan neska... (*Jaraituko dute izketan*).
- KAR. ¿Egiñ al dezu?
- KOIPE Bai, ta dotoria ara. *Erakutziko du izparingi edo periodiko-paper batekin egin duben gixon bat. Karlotak oñatz batekin ipiñiko diyo Aitonari bizkañetik zintzilik*).
- KAR. Nai ezpadu lanpeñna saltzaliarekin, onekin dantzatu biañko du ba. Ekatzu, oñatz batekin jañiko diyot nik...
- TUT. Jañi, jañi, bitañian musikuak bilduko ditut nik... ala, ala... etorri danok onera... musika, musika...
- ANJEL (*Kariota'h zer egin duen ikusi-ta emango diyo bultzaldi bat ta botako du Koipe'ren gañera*). ¿Zeñ ari aiz or...?
- KAR. ¡¡Ai!!
- KOIPE ¡E! ¡astual... neska bota duen itxuran.
- BONI ¿Emakumiak jotzeko aña bai altzera?
- ANJEL Eztet jo, bultz egiñ diyot aitona danen paragari jañi nai zubelako.
- KAR. ¡Jo egin nau!
- DANOK Jo egin du jo... zakañra, ashua... kobarde ustela...
- AIT. ¿Zeñ egin dek?

ANJEL Ixiltzen ez padiña puzkatu bat-edoenbat auñena neska ziñtzil ori dala...

DANOK ¡E! ¡e!...

MUTIL ¿Beñiro emen zera?... ¿ta eriyeftan?

BONI Biyotz gabeko gizon oñek neska jo eztu ba.

ANJEL Zuk bezin audiya badet... oregatik galerazi nai niyon egin nai zubena.

DANOK Bota, bota emendek,, ala... ala....

MUTIL Ala oñikan, len ere esan dizut eztala au zuben lekua.

DANOK Ala, ala... ospa, ospa...

ANJEL Ia noñk ikutzen nauen ni...

(*Boni k'ekariko ditu bi ertzain «poliziyako», edo bi mikelete*).

BONI Au da.

ERTZ. Atoz gurekin.

ANJEL ¿Ni?

ERTZ. Atoz, ta ixilik.. bestela ainbat okeño zuretzat.

DANOK ¡Ala, ala, alde emendik, zañtzazute itzalian!

BONI Erakutzi zer dan emakumeak jotzia.

ANJEL Ez naiz juango.

ERTZ. Guazen ixilik...

AIT. Ua, ua Anjel obe dek ixilik alde egin, ni ere ire ondoren niak. (*Juango da bien-erdian ta geldituko dira danak iseka txistuka ta ojuka Aitonak egingo du azkeneko alegiña, bere iloba eramateko bañan artuko dute danok erdiyan ta auñen giza asiko dira «a la kinkirinera»*). Mikela... guazeman, guazeman elkañekin... guazeman.

TUT. ¡Musika! ¡musika!... ala, lanpeñnera, eldu aguriari.. zu aguretxua dantza emen.

AIT. Laga nazute neri pakian.. Mikela ator...

TUT. ¿Eztezu nai?.. eldu danok eskutik... guazen koruan.

BONI Danok, danok,, Mikela zu ere bai.

MIK. Ni ez.

BONI (*Zakañ*). Zu, ta danok. (*Musikak joko du «alakinkirinera» ta ekingo diyote danak abestuaz ta jiraka-Aitona egongo da auñena begiyak besuakin estalita, ta gero ikusirik bere biloba ere sokan dala, juango da bera gana. Mikela k'etengo du soka ta igaz egingo du ezkeretara Aitona ondoren dubela*).

- DAN. A la Kinkirinera
a la zanbrunera
aiton zañak biñoba
eraman nai dubela...
- AIT. ¡Mikela atoñ onera...!
- MIK. ¡Ai! (*Elduko diyo besotik*)
- AIT. Onez nai ezpaden txarez, sutik nai ezpaden añastaka,
bañan biyok juango gaitun...; atoñ etxera, atoñ... (*tiraka*).
- BONI (*Albotik ixilka*). Nerekint, edo oñekint betiko.
- AIT. Laga itzin leku abek, lagun abek.. ta guazeman...
- KAR. (*Bonik bezela ixilka*). Sotora, trezak beitatzera... etxera
añai zakarak jatera.. ankutzik sardin saltzen ibiltzera...
goziak egotera... ¡bizikera edera!
- MIK. (*Neke aundiz*). Utzi nazu, ez nijua...
- AIT. ¿Nik i emen utzi?...ez...
- MIK. Bai aitona utzi neri...
- BONI Biarko. (*Elduko diyo bizkarétik ta tirako diyo atzera
Mikela'k auñera egiten duben unean berthan. Azkatuko da
orduan aitona ta eroñiko da zeraldo luñera*).
- MIK. ¡Ai!
- AIT. Mikela, aitona bota den... lurera bota den... ¡Deun Jose ne-
ria! biñoba galdu zait... samintazun onek ilko nau... Anjel,
Anjel.. itxon, itxon... irekin juan nai diat... igasi... leku abe-
tatik... (*Atzian eskutatzeakuan*). ¡Mikela... agur...

Bigañen egintzaren azkena

IRUGAREN EGINTZA

Eraz antolatutako gela bat. Iru ate. Atzekoa sañerakoa, ezkeletakoa Mikela'ren gelarako, ta eskuitakoa etxe barurako. Atzean, eskui aldera, maitxo bat, exē lekuak...

LENBIZIKO IRUDIA

I

JOXEPAKTO, gero BONI

- JOXE (*Ezkeretako atetik irtenik*). Gaxua, bakař-bakařik dago. Beti Boni'ren sai, ta Boni'rik ageřtzen etzayola bai dira iru egun, čta zeř egun? onenak, alayenak, gastientzat edeřenak, iňauteriko egunak.
- BONI (*Biatza abuan dakala, ta anka puntetan*). Joxepatxo...
JOXE ¿Oí Boni, zu al zera?
- BONI Ixilik... ¿etxian al da Mikela?
- JOXE Oyian. Orain esan dit beriro zure bila juateko.
- BONI ¿Gaizki al dago?
- JOXE Gaizki, gaizki... badakizu.
- BONI Bai.
- JOXE Gaitzik aundiyyena, zu ez ikustia du. Auřenetan onera ekaři zenduenian alkařekin ziňaten beti... gero... lana ta... zeř egin batzuengatik etziňan egunero etortzen; ta orain... iru egun badira etzerala ageřtu ja zeř egunak! onenak...
- BONI Egiya da.
- JOXE Gauřko egun guztiya negařez darama, iňauteriko iru egunetan ere ala egon da. Gogoratzen zaizka juan dan uřeko egunak, gurasoen etxia, zurekin onera etoři zan gaba ta išusirik oraingo bere bakařtasuna iruditzen zayo zuk gutxiyago maite dezula, ta negař egiten du.
- BONI Ařazoi du.
- JOXE Nik ixildu azitzen det. Esaten dijot eztiozula biderik eman ořela jařzeho; beti beria izango zerala, bere onduan egonakin lanik eztakazula egiterik, gauza askori aře eman biar diyozulako: etořiko zerala, ta onela... čez al det ongi egiten?

BONI Ez.

JOXE ¿Zeř ba? ¿Zeř nai dezu esatia?

BONI Ez naizela geyo etoriko.

JOXE ¡E...!

BONI Entzun dezuna. Bukatu egin biař det.

JOXE ¿Azpeřtu al zaitu?

BONI Bai.

JOXE Mikelatxo gaxua, onaskoa daba..

BONI Onegiya, bestela aspaldi aztuta neukan... bañan orain azkendu biař det. Josepatxo ezkontzen naiz, ta onekin dakaten korapilua eten biař det.

JOXE ¡Ai, ai, ai...! ¡Beste baten kutiziya sořtu zaizu...! Kārnabaletako beste aixkide enbat.

BONI Ez, ez, egiyetan da oraingua.

JOXE Ala zan azkenekua ere.

BONI (*Asaře*). Azkenekua edo oraingua, egiya dan zuri ezer eztizu. Mikela'rekin bukatzera noala jakitia naikua dezu, gela abek libre izango dituzula ere bai. Orain arte ondo ordaindu dizkitzut lan guztiyak, Mikela'gandik alde egiten, au bere gurasoengana, al bada, eramatene laguntzen banazu, obe izango da zuretzat.. beztela, emanak eman, ařtuak ařtu, ta kito... oř konpon.

JOXE (*Lari*). Ez, ez, Boni, badakizu zuk agindutakuak egi-teko *pronto* nagola beti..

BONI Orain ařte bai.

JOXE Orain ere... ala egin biärko... Mikelatxo gaxua... maite nuben ba...; ain neska polita da... bañan...

BONI Ola konponduko gera. Orain kayera noa, bapore bat oraindik etzait etorí, ta ikusi nai det ezer badakaren. Gero etoriko naiz, ta zuk bitařtián, egokierik badezu, badakizu, zeř egin.

JOXE Ez da lan eřaza bañan.. zeř egingo da ba.

BONI Gero ařte.

BIGAREN IRUDIA

II

LENGUAK eta MIKELA

- MIK. (*Irtengo da etxeko jantzi batekin*). Nola, Boni, éni ikusi gabe zuaz?
- BONI Esan dit lotan zeundela ta etzindutan esnatu nai.
- MIK. Aitzeki txikiya soñtu dezu.
- BONI Beriala etoriko nintzan.
- MIK. Larunbatian ori bera esan zidazun. Atoz auñera gizona... Joxepatxo, zuaz zu bañuña... (*Joxepa juan*) exeri zaitia. (*Biyak exeri. Boni gogo txarez*). Boni, eztakit zeñ arkitzen detan zugan, etzaitut ikusten len bezela pozik, nerekin egon nairik.
- BONI (*Bizi ta zakar*). Ezin detanian, ezingo naiz etori.
- MIK. (*Oso baretsu*). Aldezunian ere ez. Alperik ukatuko nazu aspalditik bai nator esagutuaz, zure ni ganako oztasuna, ta egun abetako bakardadian gauza asko bururatu zaikit eta asko ikasi det.
- BONI ¡Ba! Sendatzian danak aztuko zaizkitzu. ¿Nola nai zen-duen gaxo zeundela zure bila etoñtzia?
- MIK. ¿Ta ikustera ere ez? (*Begirada zorotz bat egiñaz*). Gauñ urte bete alkañganatu giñan ta asiera eman geniyon bizi-modu oneri. Nola zureganatu ninduzun ondo dakizu. Gurasoen etxia galdu nuen, aiton gizajua Matuteneko gerñaera ikaragañi ayekin gaxotu, ta iru egun bañu il zan, ni ikusi gabe, añen asko beragana juateko egin bazituen ere.. ez bai ninduzun utzi...
- BONI Zaude ixilik jzertarako beritu atsegíñ ez dana!
- MIK. (*Bizi*). Zuri gogorazitzeko. Neri etzaizkik aztutzen, zuri bai; ta egun oyekin batian nai dizkitzut gogoratu zuk neri agindu, eskañi ta opa zizkiatzun ontasun guztiyak. Ni dana zuria izango nintzan, zu guztiya neria, ta ni ezik nere gurasoak, senidiak, danak ondo jarri biñ zenituen.
- BONI Nik ezingo nizun oñelako gauzik agindu, ¿Rotxil naizela uste al dezu?

- MIK. Agintzen bai, ematen ez.
- BONI Ba, ba. Jađdun au guztiya dirua eskatzeko izando da.
- MIK. (*Bizi*). Ez, diru biļa ez nabil, ta eznazu ez poztuko ta ez atsegabetuko emanakin ala ukatzeakin. Ez, nik zu nai zaitut, zure maitasuna, zure niganako gogua nai det. Boni, nik nai zaitut len esagutu zindutan bezela, ta ořtarrako naukazu ni emen oso-osorik zuretzat.
- BONI Ni lengua naiz, betikua.
- MIK. Neretzako orain etzera lengua.
- BONI Baita.
- MIK. Orduan nik etzindutan esagutzen.
- BONI Baliteke.
- MIK. (*Legor ta samin*). Ařazoi dezu... ala da. Itz egin zugun ba.
- BONI Orain ez, gero. (*Altxiiaz*).
- MIK. Orain bertan nai det.
- BONI Orain ez. Kayera noa, itsaso izugariya dago, ekaitza baderō ta oraindik bi bapore palta dira, neria. Kosme'k dabilkiyena, ta zure aitarena.
- MIK. ¿Nere aita ere bai?
- BONI Bai, bañan onezkero bertan dira, beste guztiyak aspaldi sařtu ziran ta.
- MIK. ¿Orduan etoriko zera?
- BONI Bazkaltzera; ala beta geyago izango degu itz egiteko. Ekaři zazu aldamenetik biyontzat bazkariya.
- MIK. Ondo da.
- BONI Gero arre, ekari bazkari goxua, ta jaři zuk arpegi argiya.
- MIK. Ni arkituko nazu zerořek nai nazun bezela.
- BONI Orduan parez.
- MIK. Ez genduke egiz egingo. Gero arre. (*Irten Boni*).

IRUGAŘEN IRUDIA

III

MIKELA ta JOXEPAKHO

- MIK. (*Eskubitako gela erekiyaz*). Joxepatxo, atoz.
- JOXE. ¿Juan alda Boni?
- MIK. Bai; irten biař dezu. (*Exeriko da mayian, idatziko du pa-*

- per bat eta emanaz). Eraman zazu au aldameneko ostattura. Neroni juango nintzake bañan ez naiz ongi akitzen.*
- JOXE. Ez, sinisten det. Egualdi abekin ez da gorputza *santu-santua* egoten; ara neroni ere, ez nabil batere ondo.
- MIK. Ez, ez, ezta egualdiyena.
- JOXE. Ala uste nuben ba, ez litzake aritzekua izango, noiz otza, noiz berua, ego-aizia ta iparā bata bestiaren ondoren dabiltsa... orain ere badakaī, badakaī gogoī, joko du, aizia asi da.
- MIK. Ainbat okeīo.
- JOXE. Dana dago orain txartua; eguldiyak ere eztira len bezelakoak, dana okeītua dago... ori da nik beti esaten detana ¡A! gure gaste *denboran*, besterik zan; neguan otza, bai egiya, bañan udaran berua, ta ez orain bezela noiz nai berua, noiz nai otza. Oregatik orenbeste jende gaxotzen da, ta zu ere bai... (*Mikela'k buruaz ezetz*) bai... bai...
- MIK. Ezetz Joxepa.
- JOXE. Begira zazu, nik esagutu ditut ūrtiak, an mila ta...
- MIK. Betikua, etzait ixilduko. Joxepatxo eraman zazu ori ostattura ta gero juan biaī dezu Elizara.
- JOXE. ¿Elizara?
- MIK. ¿Esagutzen al dezu Don Ramon apaiza?
- JOXE. Noletan ez, asko...
- MIK. ¿Bai, e?
- JOXE. ¡Ui! besterik ez, eritara da ta; ori da Motrikuaī. Oren aita zan *botikayua*, ta ezkondu zan...
- MIK. (*Bizi*). Bai, bere emastiarekin, badakit.
- JOXE. Ez, alargun batekin, alargun ori zan...
- MIK. (*Altxa ta juanaz*). (Erotuko nau ta neroni nua).
- JOXE. ¿Nora zuaz?
- MIK. Kalera.
- JOXE. Ez orixen, etzera irtengo oregatik, ni juango naiz.
- MIK. Zuaz ba azkar.
- JOXE. Bañan nolajuango naiz ezpanazu esan zeñesan biaī diyotan.
- MIK. Ez nazulako utzi, gaste denborako gauzetara juan zera ta.
- JOXE. ¡Ain xamuīak dira oroimen oyek! Ni, Mikela, zu bezela gastia izana naiz ja! ura sasoya! Senaī gayak inguruan paīa-paīa ibiltzen zizaizkitan.

- MIK. ¡Beñiz!... Begira Joxepa zuaz beriala emendik zure gelara edo kalera, nai dezun lekura, bañan zuaz.
- JOXE. Apaizaren gana, ta ostatura... banua. (*ate onduan biurtuaz*). ¡A... bañan zeñ esan biañ diyot apaiza'ri!
- MIK. Etzi goizian zazpiyetan meza bat ateratzeko.
- JOXE. (*Poliki, poliki, auñeatnazar*). Etzi, etzi... ¿zeñ da etzi?
- MIK. Ezeñ ez.
- JOXE. Etzi da... ostirala... garizimako auñeneko ostirala... ta...
- MIK. Zuaz emakumia.
- JOXE. Da...
- MIK. Da, nere aítona ildako eguna.
- JOXE. ¡Izan ere! Burua arintzen ari zait. Neri ori gogoatu ez... bai, etzi... etzi... ¡gizarajua! ura bai zala gizon ona, elizkoya, zintzua... Nere senañaren lagun audiya zan. ¡A! ¡penak, penak il zuten gizarajua!
- MIK. Bai ta zure senaña pozak.
- JOXE. Bai pozak, pozak.
- MIK. (Zure ondotik alde egiten zuelako).
- JOXE. Semia soldadutzatik libratu zan pozian egin genduen apari-merendu bat, ta gizarajua, pañez zeola juan zitzayon okeñeko estañira ezur bat ta ito egin zan... igizarajua... aitatzen detan bakoitzian negara etortzen zait... inere Kelemente gizajua!
- MIK. ¿Zeñ orain negar?
- JOXE. Gizon guxi dira alakuak, nere Kelemente bezelakuak. ¡A! zurekin dabilen Boni alakua izango balitz beste kukuñukurik joko zenduko zuk ere.
- MIK. (Beñitu nazu nere bañen nekea).
- JOXE. Gaixtua, bañan txit gaixtua izango da neri burura sartu zaitena baldin badabilki... Ori ezta gizon biañ bezelakuak egiten dubena... bañan geratzen dira... geratzen dira.
- MIK. (Atsegabez). Aski dezu, zuaz ixilik.
- JOXE. Banua, banua, barkatu... nere Kelemente bezelakuak gutxi, ta au Boni... (*Tximista ta ondoren turmoya*). ¡O! ¿zeñtzan?... ¿tximista?... Aitaren ta semiaren... bai... ara turmoya.
- MIK. Ekaitza, ta nere aita itsasuan ¿sartu ote da?
- JOXE. ¡Ai, ai!... Aiziak ori soñua, ta itsasuak ori orua. (*Entzungo da kristal puzkatuen ots audi bat*). ¡Ara, leyo enbat puz-

- MIK. katu da... ¿neria ote da? (*Juango da pizkor ezkubita ko gelara*).
JOXE. Ezta gutxiyotako atera duen aiziarekin... beste tximista... gogoña dator, ikaratzen naiz...
JOXE. (*Beriro sartuaz*). Ala're, ala're...
MIK. ¿Etxekua al zan?
JOXE. Inguruan, baño gure etxian ez. Eudiya azi baño lenago banijua azkar-azkar.
MIK. Beñiketa gutxi birian.
JOXE. Eztet iñor topatuko.
MIK. Bai, obe.

LAUGAREN IRUDIA

IV

MIKELA ta bañendik Neska bat.

- MIK. (*Leyotik begira*). ¡Ori ořua dauka itsasuak! ¡Ori soňua aiziak!... (*Tximista*) ¡Ai! uste nuen gañian zala. ¡Zer egun jañten ari dan! ¿Ta nere aita etxeratu ote da? ¿Itsasuan ote dabil oraindik? ¡Jauna, Jaungoiko aundiya! biařian arkitzen bada lagun egiyozu. Nere aita da, ta bere gandik alde eginda egon ařen badakizu maite detala. (*Entzungo da turmoi soňu aundi bat ta gero ixil aldi batian abestuko du eskaletan neskatalatxo batek auřenengo egintzan bezela*).

NESKA BAT (*Bañendik*). No me izo mi madre
para casada...

- MIK. Gaur urtebete aitonaren aurian nik abestu nuen kanta joroimen txařekua! (*Otoiz egiňaz*) Ama laziana, zeruko Ama, itzuli egitzatza gugan zure begi erukitsu oyek,

NESKA (*Bañendik*). Porque de solterita
no me falta nada...

(*Jaraitzen da abestuaz*).

- MIK. ¡Neska gaxua! Asi dan lagunarekin okertru biař du, ¡A! ¡Lagun txař batek egiten duen kaltia! (*Eskalako atera juan ta ojuka*). Kandida, Kandida.

BOSTGAREN IRUDIA

V

MIKELA, PAKO, BONI

PAKO ¿Nori ots egiten diyozu?

MIK. ¡Oí, zu! ¿Orain atera duen aiziak bota al zaitu onera?

PAKO Aiziak ez, Boni'k bai, onek nakañ.

BONI Gurekin bazkaltzera dakañt.

MIK. Zeñtarako eztirazu lenago esan, birentzako bakarik eskatu det.

BONI Joxepatxo oñ ikusi degu ta esan diyogu iruentzat ekañtzeko.

MIK. ¡A! Poztutzen nazu Pako emen ikusiyakin, aspaldian etziñan efori.

PAKO Badakizu galerazten detan lekuau ez naizela ni ibiltzen.

MIK. Zuk ezik oñek ere aspaldian galerazi gutxi egin dezute

PAKO Ori iretzat ukana.

BONI Ba.

MIK. Zaudezte pixkabat, zerbañit jantzi ta emen naiz beriala.

PAKO Neregatik ez, ondo zaude orela.

BONI Zuaz, zuaz, bakarik egon biar degu. (*Mikela'k Boni'ri begirada samin ba, ta gero biurtu ta irten*).

SEIGAREN IRUDIA

VI

BONI ta PAKO.

PAKO Boni ¿zer esan diyok? ¿Zeñ abiñ i gauñ? Zeñtara atoñ oneña? ¿Zeñtara nakarkit? ¿Zeñ egin biar diagu gauñ emen? Burua puzkatu ařen etziot tajurik arkitzen ik gauñ egiten dekanari. Neska onen aita'ren baporia ařoketara datoñela esan ditek amabi gizon barenen ditula, ta ik laguntza eman biarian ukatu ta galazi egin diyok Kosme'ri ire baporarekin gizon ayek salbatzera juatia.

- Kai guztiyan ikařagarizko jařduna utzi dek ta ala ere onera atoř, bere alabarengana. ¿Zeřtara? ¿Boni zeřtara?
- BONI Etzakela ořenbeste galdera egin. Lagundu nazak, baňo ixilik.
- PAKO ¿Zeřtan?
- BONI Mikela'rekin asařetzen.
- PAKO ¿Zeř diyok? i erotu egin aiz.
- BONI Ez, entzun nazak. ¿Badakik nola Anastasio etxegilearen alabarekin nabilen..?
- PAKO Bai, ta etzekiat zer arkitu diyokan Dominga'ri, baňan ikusteat arekin.
- BONI ¿Zeř? dirua. Pako, gaizki nebilek, gastu audiya zekat, neskak, jokuak, suřutak, asko eraman ziatek; irabaziak beriz txikiyak ta batengatik ta bestiengatik txit erori nak ta ařdipat gabe gelditzeko zoriyan niok. Ořegatik nebilek neska ořen atzetik, ta ořetxegatik ezkonduko nak.
- PAKO Ta ořetarako galazten dik Mikela'k.
- BONI Asko, egun bat geyoan ezin jařaitu nezakek berarekin. Anastasio'k bazekik ta esantziak traba ori auzi artian ez-tula nai bere alabaren gana juaterik. Mikela'kikua gauř berřtan egin biař diat. Člkusten aldek orain zergatik ukatu detan baporia? Eman banuen Donosti gustiyak jakingo zikan ta nere aitagoyařeba-gayak etzikan sinistuko kupiduta eman nuenik. Ukatu detala ere jakingo dik biyař eři danak, gaizki itz egingo ditek, baňan nik nai ditutenak iku-siko ditek abekin bukatu detala betiko.
- PAKO Entzuteat, ta zenbat eta geyo entzun geyo aritzen nak ikusirik iri ondo datořkikena egiteařen eztekala begiratzen zeřnai dolořkeriri. Utsi nai dek kalian, ainbeste maite ukala esanaz bizi-modu txarian jarí ukan neska; aiztiyan ukatu dek baporia, ta utsi dituk kai gaňian negařez ainbeste andre ta.., gizon, ta iri ondo datořkikelako gauza egoki bat balitz bezela guztiya arkitzen dek. Boni eztek ik biyotzik edo eztek entzuten zeř esaten dikan ire bařenak.
- BONI Etzekiak bařenak, baňan ik esaten nazkikan edeřak aitzen dizkiat. Ez nikan uste.
- PAKO ¿Zeř nai ukan ba?

BONI ¿Zeñ? Laguntzia, Pako añazoi dek, Mikela txit ona dek, Anastasio'ren alabak baño askoz geyo baliyo dik, bañan nik dirua biañ diat. Mikela on utza dek, ona dalako etzeñiat noña utzi, lotsage bat izan bazan aspaldi aztuta nioñan. Esan dek, gauza egoki bat balitz bezela añkitzen detala guztiya; eztiat egoki arkitzen nik gaur kayian egin detana, bañan ;zeñ nai dek! pozak niok egokiera ori gaur ageñtu zaidalako. Jakiten dubenian, txit asañetuko dek éta noñk zekik aita'ren eixera ez ote dan juango?.. ori naiko níkek.

PASO ¡Or konpon Boni! Egintzak nai dekana, ni baniak.

BONI Bazkaldu zak emen.

PAKO Ez. Eztiak Mikela'ren aurian egon nai, eztiat negarez ikuñsi nai, bere alde aterako nak ta okeñago izango dek.

BONI Egintzak nai dekana.

PAKO Juan. (*Iñten*).

ZAZPIGAÑEN IRUDIA

VII

BONI, gero JOXEPAKHO.—Barendik Andre bat.

(*Eseri, Zigañ bat atera ta piztu. Dana txit astiro
Eskaletan zarata aundiya*).

BONI ¿Zeñ oju dira oyek? (*Atzeko atera juanaz*). Joxepatxo da mañuaz... geyo ere ba-dira... ¿Zeñ diyote?

ANDRE BAT (*Barendik*). Baporia, baporia ukatu tirilas alu orek.

BONI (*Auréatuaz par iñyan*). Estakit ayek itsasuan, bañan ni legoñian gaizki ibili biañ naiz. ¡Ba! ¡Emakumien beriketak! ¡Legoñeko ekaitzak! Zarata aundiayakin etoñi ařen ez diate ikarik ematen. Bula puskabat.. ¡Turmoya! Bi edo iru itz zoñotz.. ¡Tximistak! Malko batzubek.. ¡Eudi pixkabat Ta ondoren eguzkiya bere uñezko printz edeñakin.

JOXE. (*Atetik ojuha*). Boni, Boni.

BONI ¿Zeñ biañ ote du soñgiñ onek?

JOXE Kosme'k zure baporeko patroyak, bialtzen nau. Badakizu Kosme nere iloba dala.

BONI Ez, ta ezta jakin nai ere.

- JOXE Kosme daba nere iloba, nere senaarenan anayaren alabarekin ezkondua dalako, ta nik ari ezinezayoke ezeñ ukatu.
- BONI Zuaz oñ bañena ta utzi nazu pakian.
- JOXE Ez, ez... zuk eztakizu zeñ egin dezun. ¡Baporia ukatu! ¿Bañan bai aldakizu zeñ jañdun ta beriketa jañi dituzun kaiyan? ¡Ilko zaituzte gizona!
- BONI Zuaz oñtik ixilik.
- JOXE Ez, ez, ez.. ni neon iere iya jo ninduten ikusi nautenian, ez, ez, ez, Boni eztakizu zeñ egin dezun ez, ez, ez.
- BONI Bañan beritsua.
- JOXE Ez, ez, ez eta ori egiten ez, ez... neri ez agindu juateko, alperik dezu, alperik, ta nik Mikela'ri esan biañ diyot.
- BONI ¿Zeñ, zeñ esan dezu?
- JOXE, Mikelari esan biañ diyotala. (*Mikela'ren gelara junaz Boni'k besotik elduaz*).
- BONI Zuk...
- JOXE Mikela, Mikela.
- BONI ¡A zorgiña!

ZORTZIGAREN IRUDIA

VIII

BONI, JOXEATXO, MIKELA

- MIK. (*Bere gelatik irtenaz*). ¿Zeñ da emen?
- JOXE Mikela, zure aita'ren baporia iya galduan, zure aita ta amabi gizon iya ituan, oñ gaztelu atzian, lema galdua edo makina ausita, eztakit; bañan aizepian ta olatu tañtian iya galdu dira.
- MIK. Zeñ diyo zu Joxepa.
- JOXE Egiya.
- MIK. (*Boni'ri*). ¿Juan aldira laguntzera?
- BONI Bai.
- JOXE Ez, ez gezuña diyo zu. Bapore bat bakaña dago pistuba, aiztiyan sarlu dalako, Kosme'k dabilkiyena, ta oñek eztio ateratzen utzi nai. Patroitzatik bota egingo duela esan diyo juaten bada.
- MIK. ¿Zeñgatik Boni?

- BONI Arixku audiya dañako, ta agiyan biyak galduko diralako.
- MIK. ¿Agiyan geñtatu liteken batekin ukatzen dezu laguntza?
- JOXE Kosme'k nai du, arantzale guztiyak ere bai, izugañizko marmaisua dago kai danian, onen baimenaren sai daudez danok, ta onek ezetz, ta ezetz.
- MIK. Zuaz Joxepa ta esan dijuazela.
- BONI (*Gogor*). Eztijuazela esandet nik, ta eztira juango.
- MIK. ¡Nola, Boni, neronen aita'ri ori ukatu! ¿Ta zu zera orain uñte bete ainbeste ontasun eskañi zizkiatzun gizona!
- BONI Ta eman ere egin dizut makiñabat.
- MIK. ¿Zuk nerí? ¿Zer?... Galdu def zure gatik guraso en etxia, nere garbitasuna, lotsak iltu en nere aitona... ¿oyek al dira zoñ dizkitzuten, ontasunak?
- BONI Ez, oyek ez.
- MIK. ¿Agiyan lau paret aben tañian gorde ta edukitzia zoñ dizut nik zuri? Ori bada eztizut geyo zoñko, ondo kosta zaizkit emen igarotako egunak, naiz zuk uste ez.
- BONI Neregatik egin zenezake nai dezuna.
- MIK. Zeñrek naidezuna esan zazu, iñlen, ori nai dezu, aspaldian oñen bila zabiltza, ori egitearengatik gauñ ukatu diyo zu nere gurasoari laguntza. Zurekin lusaro itz egin nai nuen, zuri egiyak esan nai nizkitzun, lotsa, baldin badezu arpegi eñtzena, atera nai nizun, bañan ez, orain ez, eztizut ezeñ esango, arén egiñ baizik. Boni, iñtengo naiz nimbaitera, nora nai, uñuti... utsiko zaitut bakarik, bañan aurena, Boni, salbazazu nere aita. Nere aita da, ta lari dago, nere aita da, ta gaizki dabil.
- BONI Ezin nezake.
- MIK. ¿Nork galerazten dizu? ¿Ixildu egiten zera? Norbait da. Zuk baren txara izanagatik ez dezu oñen doñora; norbait da, ta norbait ori... emakume enbat. (*Boni'k bizkarra altxa ta ixo*). ¿Ixildu egiten zera bigañen aldiyan? Egiya bai da. Utzi egin nai nazu beste bat gatik ta aitzeki bila zabiltza. Utzi, laga, bastertu, loipetuta gero kale goñyan jañi... ¿Zerzaizu zuri? ¿Zer galdu dezu zuk?... (*Asañean iguaz*), ¡A! ¿Ta uste dezu ni ortaratuko naizela geyo gabe? ¿Uste dezu nik, oñ kalian, pakian utzi zinduztekela juaten alkañtuta zu ta beste emakume ori, agiyan parez nere eruak

aoetan artuta...? Ez... ez... esku abek. Urte osoan geldik daudezen esku abek, pizkor lan egingo dute zeon arpegiyetan (*bat-bateko aldakora*) bañan jzer diyot! iBurua galdu det! Aitaz aztutzen naiz nere samintasunak gogoatuaz.

JOXE. Bai, Mikela aitazaz gogoratu.

MIK. Boni, azkarra zera, zure bilaukeriyetan. Botatzen nazu ta nai dezu irletia ez madarikatuaz zu esagututako eguna baizik eskeñak emanaz. Baporia irteteko baimena, eman nazu, nerori juango naiz esatera... ta... ez naiz geyo biurruko.

BONI. Ez.

MIK. Nola ez?

JOXE. Jendia gora dator, zaudezte ixilik Boni zuaz emendik Kosme'ri baporia ematera.

BONI. Zuaz zu, sorgiñ ori deabruakin sukaldera.

BEDERATZIGAREN IRUDIA

IX

BONI, MIKELA, ANJEL.

ANJ. Azkar, azkar oñtxen Monpas gañian dago baporia, fondo bota dute bañan alperik izango da. Aiziak eta itsasuak badakañ aroketara.

MIK. (*Belaunikatuaz*). Boni aren egiten dizu, neroren aita galtzen ez utzi.

BONI. Alperik zabiltzate, eztizutet emango, juan beste batekin.

ANJ. Ezpadago pizturik.

BONI. Neria eztezute ba eramango, ta esan diyot Kosme'ri iñor nere baporekorik juaten bada biyañtik kanpuan da.

ANJ. ¡Gizon petrala! Uste dezu onela uzten dirala galtzen amabi gizon.

BONI. ¡Ba!

ANJ. ¡Ba! ¿Amabi gizonen biziya? ¿Ta zu zera emakume zirtzil ta txar bateri bultz aldi bat egin niyolako gizon biyotz gabekotzaz jañi ninduzuna? ¿Zu, kupidzen etzerana amabi gizonen eriyuakin ta baten alaba oñetan erorita ařen egiñaz ikusita?

BONI. Esan zazu nai dezuna.

- MIK. (*Altxa*). Anjel ez galdu denborarik onekin, zuazte nere aitari laguntzera aldezuten bezela.
- ANJ. Txalupa batian besterik ezpada; lagunak baditut. Itoko banaiz ere juango naiz gizon ayetara ta gutxi nezake nik gauñ ekartzen ezpaditut.
- MIK. Jaungoikuak lagunduko dizu.
- ANJ. Berak argi egin dizula zeori ere gizon onen ondotik alde egiteko.
- MIK. Zuaz Anjel... ta esan nere aitari garai lari abetan ezdetala aztu, berakin nagola.
- ANJ. ¡Gajua!

AMARGAÑEN IRUDIA

X

BONI ta MIKELA

Mikela eseriko da. Botako du mai gañera burua ta ekingo dio negañari. Boni'k, itz egiten duen bitartean, piztuko du zigaró bat. Entzungo da beriro ekaitzaren zarata gogoña.

BONI ¡Ekaitza!... beti berdiña. Turmoyak eta tximistak,, gero,,
(*Mikela'ri begiratuaz*) eudiya... (*alaituaz*) ¡Bigañ eguzki-
ya!... ¡Noan Dominga ikustera!

*Boni juandakoan altxako da Mikela. Soro begiak dakaizki. Go-
gai batek lotu du. Bekokia goi, begi ta ao zabal, ta sofin etenaz
eraskusten du bañnan dabilkien eztabaita ikaragarria... Erabaki
du. Artu du asmoa, sendoa; ta ezpañetan agertu zaion iñipar
eme batek argitu dio, labur, arpegia. Aterako du lepoan daraman
kate uñeskoa, ta beatzetako bi edo iru erastan ta botako ditu
mai gañera. Tximista, ta ondoren ikaragarizko turmoi bat entzu-
ten da. Burura eraman ditu bi eskuak ta aitari ots egiñaz iñteten da.*

MIK. ¡Aita!... ¡Aita!... (*Oiala pizkor*).

AMAYA

